

е той оный, който ще да избави Израила: но со сички те тѣа, третій день е тоа днесъ, отъ каквото быдоха тѣа (работы).

22 Но и нѣкои жены отъ наши те оужасиха ны, които отидохо ранѣ на гробатъ.

— 23 И като не намериха тѣло то мѣ, дойдоха та казаха, защото и Ангелы видели, които говорили че е живъ.

— 24 И отидоха нѣкои отъ наши те (дръжина) на гробатъ, и найдоха така, каквото и жены те рекоха, а самаго него не видѣха.

25 Я той имъ рече: въ безмнѣи и забавнѣи со сѣрдце то за да вѣрвате за сички те оныа (работы), които са рекли пророцы те.

26 Не тѣа ли (страдания) требѣваше да пострада Христосъ, и да вѣдѣе въ слава та си.

— 27 И като начала отъ Мувсеа и отъ сички те пророцы, сказоваше имъ отъ сички те писания, които са (писани) заради него.

28 И приближиха до село то въ което отиваха, а той се правеше че стива по на далече.

29 И понѣждаваха го и говореха: пренощвай съ насъ, защото се е приквечерило, и преминалсе е деньо, и вѣдѣе съ нихъ да пренощива.

— 30 И като седна съ нихъ, зема хлѣбъ, и благослови го, и преломи, и даваше имъ.

31 Я имъ се отвориха тогава очи те, и познаха го: а той быде невидимъ тогава отъ нихъ.

32 И рекоха по междѣ си: не гореше ли сѣрдце то наше въ насъ, когато говореше намъ по пѣтъатъ и сказѣваше ни писания та.

33 И станаха тоа часъ, и вѣрнахасе во Иерусалимъ, и найдоха собрани единаче се те, и дрѣги те които бѣха съ нихъ.

— 34 Кито говореха: защо во истиннѣ воскресна Господь, и явисе Симѣонъ.

— 35 И они казаха оныа (работы) цюто быдоха по пѣтъатъ: и какъво го познаха когато преломяваше хлѣбатъ.

— 36 И като говореха они тѣа (дрѣмы), самси Исусъ, застана предъ нихъ, и рече имъ: миръ вамъ.

— 37 И оуболахасе много и разтреперахасе отъ страхъ, и чинеше имъ се че гледатъ дрѣхъ.

— 38 И рече имъ: защо сте смѣрѣни; и защо влагатъ помышленѣа въ сѣрдца та ви.

39 Виждѣ те ми рѣце те и ноге те, че самъ истый азъ. Пофанете ме и виждѣте защо дрѣхъ плоть и кости нема, каквото цю видите мене да имамъ.

— 40 И като рече това, показа имъ рѣце те и ноге те.

— 41 И понеже не вѣрѣваха юще отъ радость, и чѣдѣхасе рече имъ: имате ли нѣщо за яденѣ тѣка.